

Behandel energie als asperges

Column

Frans Debets, directeur Debetsbv

De opslag van energie lijkt een belangrijk thema te worden. Er worden allerlei leuke plannen ontwikkeld en spannende perspectieven geschetst.

Waarom krijgt opslag zo veel aandacht? Een belangrijke aanleiding is de groeiende stroomproductie van windmolens en zonnepanelen. De opmars van zonnestroom is indrukwekkend, toch leveren alle panelen nog geen 1,5 procent van het Nederlandse stroomverbruik.

De productie van windstroom groeit ook snel, maar bij wind gaat het inmiddels om echt grote producties. In 2010 werd er ongeveer 4 miljard kWh opgewekt door de windmolens, in 2015 was het 7,5 miljard kWh en dit jaar komen we rond de 9 miljard kWh. Dit is onge-

veer 8 procent van ons stroomverbruik.

Als de grote parken op land en op zee, waarover nu zoveel gesproken wordt, ook klaar zijn, zal het windstroomaandeel richting 20 procent gaan. Als de wind lekker waait, komen er miljoenen kWh beschikbaar. Het grillige verloop is goed te volgen op www.windstats.nl. Er is niet altijd vraag naar de stroom, het overschot zou je een tijdje willen opslaan. Vandaar die plannen voor opslag. Zou het in accu's kunnen?

Tesla biedt een hypermoderne accu, zo groot als een kleine koelkast, die 7 kWh kan opslaan. Wat heb je nodig om de productie op te slaan van een uur van 1 MW aan windvermogen? Het antwoord: 140 van deze accu's. Ze kosten ongeveer

3500 euro per stuk, dat wordt dus een dure grap als we een paar uur productie willen opslaan van de 10.000 MW die er over een paar jaar staat.

Er wordt ook wel gesproken over een groot stuwmeer dat we kunnen volpompen met behulp van de overschotstroom. Stel dat we hele Noordoostpolder laten vollopen en de dijken 10 meter hoger maken zodat het uitstromende water grote turbines kan aandrijven. Daarmee kan je ongeveer 50 miljoen kWh opslaan. Dat is wat onze windmolens nu ongeveer elke twee dagen produceren.

Zou het niet beter zijn een andere oplossing te zoeken? De producenten zouden veel actiever moeten worden om de vraag naar stroom beter aan te laten sluiten op het aanbod. Dus precies andersom ten opzichte van het huidige model waarin de vraag bepaalt wat de productie is.

We kopen asperges als de productie op gang komt en we gaan skiën als er sneeuw is

In andere sectoren is het heel normaal dat de vraag het aanbod volgt. We kopen asperges als de aspergeproductie op gang komt, we gaan skiën als er sneeuw is, we gaan massaal naar festivals waarvan tijd en plaats bepaald worden door de organisatie. De verkopende partijen doen hun uiterste best de kopers te verleiden hun aanbod te accepteren en de kopers weten dat tijd en plaats niet vrij onhandelbaar zijn.

We mogen verwachten er de komende jaren gesleuteld gaat worden aan die omgekeerde marktwerking waarbij de vraag het aanbod meer gaat volgen. Een uitwerking zien we al bij de APX stroombeurs, waar grote partijen via vraag en aanbod voor een voortdurende wisselende prijsvorming zorgen.

Een uitwerking daarvan zien we ook in Duitsland waar de bezitters van zonnepanelen gestimuleerd worden hun stroomverbruik beter af te stemmen op de eigen productie. De stroomprijs voor particulieren is daar nu 10 cent hoger dan in Nederland en de terugleververgoeding is bijna 10 cent lager dan bij ons.

Het loont daar dus om je eigen stroomproductie direct te benutten en niet aan het net te leveren. Het Nederlandse systeem waarbij de inkoopprijs en de terugleverprijs niet van elkaar verschillen bevordert de omkering van de markt niet.

